

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. septembra spriedumu lietā T-226/07 Prana Haus GmbH/Iekšēja tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2008. gada 17. novembrī iesniegusi Prana Haus GmbH

(Lieta C-494/08 P)

(2009/C 32/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Prana Haus GmbH (pārstāvis — N. Hebeis, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. septembra spriedumu lietā T-226/07 Prana Haus GmbH/Iekšēja tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi);
- piespriet Iekšēja tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Strīda priekšmets ir jautājums par to, vai vārds "PRANAHAUS" attiecībā uz tādām precēm kā "visa veida ierakstīti attēlu un skaņas datu nesēji; iespaidprodukcija" un "sadzīves preču [...] mazumtirdzniecības pakalpojumiem [...]" var tikt aizsargāts kā preču zīme. Pirmās instances tiesa esot uzskatījusi, ka "PRANAHAUS" ir norāde, kura tieši un konkrēti apzīmē iepriekš minētās preces un pakalpojumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja šajā apelācijas sūdzībā norāda uz Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā aprakstošā elementa absolūtā reģistrācijas atteikuma pamatojuma pārkāpumu.

Pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, Pirmās instances tiesa pretēji šīs normas redakcijai un Tiesas judikatūrai esot veikusi pārāk plašu [minētās regulas] 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertā tiesību jēdziena "lai apzīmētu" interpretāciju. Turklāt vērtējums, vai apzīmējumam "PRANAHAUS" ir pietiekami tieša un konkrēta saikne ar minētajām precēm un pakalpojumiem, tādējādi, ka konkrētā sabiedrības daļa tajā "tieši un bez turpmākiem apsvērumiem" saskata šo preču un pakalpojumu "apzīmējumu" 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ir veikts kļūdaini. Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā to, ka ir vajadzīgi vairāki sarežģīti apsvērumi, lai atpazītu kaut vai apslēptu vārda "PRANAHAUS" saturu nozīmi. Šajā sakarā tā neesot ņēmusi vērā arī lēmuma pieņemšanai būtiskus faktus un

tādējādi tā ir sagrozījusi strīda pamatā esošos faktus. Pirmās instances tiesa turklāt nav sniegusi atbilstošu pamatojumu, kādēļ vārds "PRANAHAUS" attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem ir aprakstošs. Tāpat, neievērojot Tiesas judikatūru Pirmās instances tiesa esot uzskatījusi, ka pastāv prasība apzīmējumu "PRANAHAUS" saglabāt pieejamu konkurentiem.

Prasība, kas celta 2008. gada 14. novembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-495/08)

(2009/C 32/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Oliver un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

1. atzīt, ka:
  - nenosakot, ka individuāliem lēmumiem neveikt ietekmes uz vidi novērtējumu atbilstoši Direktīvas 85/337/EEK (!) ar grozījumiem 4. panta 2. punktam ir jābūt pietiekami pamatotiem, un
  - nenosakot, ka uz MMP pieteikumiem, kas Velsā ir iesniegti pirms 2000. gada 15. novembra attiecas šīs direktīvas prasības;
  - Apvienotā Karaliste ir pārkāpusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
2. piespriet Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Apvienotās Karalistes tiesību aktiem pamatojumu ir jāsniedz tikai tad, ja Ietekmes uz Vidi Novērtējums (IVN) ir atzīts par nepieciešamu: ja jebkāda iemesla dēļ attiecīgā plānošanas iestāde vai valsts sekretārs secina, ka IVN nav nepieciešams, tad tiesību aktos nav noteikts, ka šāda secinājuma pamatojumam ir jāsniedz iemesli. Komisija uzskata, ka dalībvalstu pieņemtiem individuāliem lēmumiem neveikt IVN atbilstoši Direktīvas 4. panta 2. un 4. punktam ir jāsniedz atbilstošs pamatojums.

Turklāt Apvienotā Karaliste Velsā nav pieņēmusi tiesību aktus, ar kuriem direktīvas prasības attiecinātu uz Minerālās plānošanas pārskata (MPP) pieteikumiem.

(¹) Padomes Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

Turklāt tas, ka šis līgums tika noslēgts bez jebkāda iepriekšēja uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu Kopienų publiskā iepirkuma procedūrā, kurš ir paredzēts, lai nodrošinātu nediskriminējošu piekļuvi tirgum visiem uzņēmējiem, ir pretrunā ar prasībām, kas izriet no Regulas (EEK) Nr. 3577/92.

(¹) OV L 364, 7. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 20. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-508/08)

(2009/C 32/28)

Tiesvedības valoda — maltiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Aquilina, K. Simonsson)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka bez iepriekšēja uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā parakstot līgumu par ekskluzīvu sabiedrisko pakalpojumu ar sabiedrību "Gozo Channel Company Ltd" (GCCL) 2004. gada 16. aprīlī, Maltas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai nosaka Padomes 1992. gada 7. decembra Regula (EEK) (¹), ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža);

— piespriest Maltas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai varētu noslēgt ekskluzīvu pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu par jūras kabotāžas pakalpojumiem starp Maltu un Gozo, Maltas valsts iestādēm ir jāpierāda, ka šāds līgums ir nepieciešams, lai uzliktu pienākumus sniegt sabiedrisku pakalpojumus, kurus tās uzskata par nepieciešamiem atbilstoša servisa organizēšanai iepriekš minētajā maršrutā, un ka šāds līgums ir atbilstošs šiem mērķiem.

Lai gan Komisija atzīst, ka apmierinošs serviss ir absolūti nepieciešams maršrutā Malta-Gozo, tā konstatē, ka Maltas iestādes nekādā veidā nav sniegušas šo pierādījumu; šajā nozīmē tās pat nav mēģinājušas konstatēt, vai viens vai vairāki privātuzņēmēji bija spējīgi sniegt šo pakalpojumu ar vienādiem nosacījumiem tikai uz komerciāla pamata. Turklāt tās nav parādījušas, ka GCCL piešķirtā ekskluzivitāte ir piemērots un samērīgs līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Prasība, kas celta 2008. gada 21. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-509/08)

(2009/C 32/29)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Sénéchal un I. Hadjiyiannis)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīvas 2004/108/EK par to, kā tuvināt dalībvalstu tiesību aktus, kas attiecas uz elektromagnētisko savietojamību, un par Direktīvas 89/336/EEK atcelšanu (¹) prasības, un katrā ziņā nepaziņojot tos Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2004/108/EK transponēšanas termiņš beidzās 2007. gada 20. janvārī. Šīs prasības celšanas datumā atbildētāja vēl nebija veikusi vajadzīgos transponēšanas pasākumus vai katrā ziņā vēl nebija tos paziņojusi Komisijai.

(¹) OV L 390, 24. lpp.